

Úvodní slovo ke vzniku cestovatelského klubu Macek

Prvopočátky cestovatelského klubu Macek sahají ještě do doby hluboké totality, kdy původní členové byli zaměstnanci Hygienické stanici hlavního města Prahy, kteří měli společnou zálibu v chození po horách a začali cestovat pod hlavičkou ROH.

Po otevření hranic se rozšířilo pole působnosti na celou Evropu – namátkou Sicílie, Korsika, Norsko, Francie, Španělsko, Rumunsko, Itálie, atd. Přidávali se k nám další přátelé a kamarádi. Při poznávání země, vždy byly zařazeny horské výstupy a pak následná relaxace u moře či nějaké vody.

Jako perfektní řidič autobusu a průvodce s námi jezdil a stále jezdí kamarád Honza – horolezec, lyžař a znalec země a míst, která navštívíme.

Během roku společně chodíme nejen v cizině ale i po vlastech českých – např. Broumovsko, Posázaví, Český Ráj, kolem Prahy atd.

Slovensko ve dnech 6 – 12. 8. 2007

V pondělí ráno jsem s klubem cestovatelů a řidičem Honzou vyjeli směrem na Rožnov p. R., přechodem přes Bumbálku na Slovensko, do dlouhé horské vesnice Zazrivá a do hotelu Havrania, kde jsme měli ubytování a odkud jsou nádherné výhledy na Rozsutce.

V úterý hned ráno jsme dojeli do Vrátné k lanovce a odtud do Snilovského Sedla (1520 m), pěšky jsme vyrazili na Velký Kriváň (1709 m) a zase zpátky kolem konečné lanovky, na Poludňový Grúň (1460 m) a sestoupili značně zničení k autobusu (zrovna jako když jsme to šlapali před lety 20). Ve středu, za slunečna jsme odjeli k lanovce na Malino Brdo.

Od lanovky jsme šli s kopečka do údolí k vesnici Vlkolínce s rázovitými domky. Odpoledne byl relax v termálních lázních Bešenová v Chodských vrchách. Nejteplejší bazén byl 42 °C a byl balzám na naše těla, hlavně nohy.

Ve čtvrtek jsme brzy ráno vyrazili na velkou túru a výstup na Rozutec. Lezli jsme po žebříkách, viseli na řetězech, kochali se vodopádky. Někdo šel na Horní Diery, Meziholie (1185 m), pod Velký Rozsutec. Někdo zdolal i Velký Rozsutec (1609 m). Cestou zpět byly nádherné pohledy do kraje.

V pátek jsme jeli k Chodským vrchům, svítilo slunce a vydali jsme se k Prosiecké soutěsce. Opět byly žebříky a řetězy, které jsme zdárně zdolali. A to už začalo pršet, přímo lejt a my se schovali v restauraci ve Velkém Borovém a ochutnávali místní speciality, dokud pro nás nepřišel Honza autobusem.

V sobotu bylo zamračeno, ale dle programu jsme zajeli do Liptovské Revúce. Počasí se ještě umoudřilo. Část výpravy šla směr Ploska (1532 m) ve Velké Fatře a druhá část odjela do Donoval, pak lanovkou na Zvolen (1402 m) a přešla na Malý Zvolen (1372 m) a pak dolů do Nižné Revúce, kde se obě skupiny setkaly.

V neděli při zpáteční cestě do Prahy již celý den přšelo.